

Verlag van donderdag 6, vrijdag 7 en zaterdag 8 maart 2025

Op donderdagmorgen kwam Willah met mama Corpiz om ons mee te nemen naar het Sabin Resort Hotel om te brunchen. Nou hadden wij natuurlijk al ontbeten, maar dat mocht de pret niet drukken. Een prachtig hotel aan het water, heerlijk ruim en rustig zitten met een weids uitzicht over de baai van Ormoc. Dit zou geen verkeerde vakantiebestemming zijn. Maar gaandeweg de gesprekken was het een complete ommezwaai in standpunt met het gesprek in november. Dus was hij ook vol belangstellig in die tijgerin, dochter Willah. Al in de auto kwamen de dames los met verhalen over papa William, hoe hij al voor zijn onvoorziene, plotselinge overlijden, al alles vermaakt had aan Willah en hoe spijtig het is dat zoon Ulysses in Israel is. Willah is een clevere tante, die de zaakjes goed op de rails begint te krijgen. Een dag eerder was een schoolinspectie geweest en hoewel ze bloednerveus was, is de school geaccrediteerd voor een opleiding zowel voor lasser als voertuigtechniek. Goed nieuws dus. Hier hebben we al een paar jaar op moeten wachten. Nu had Bas haar in november verteld dat ze geen geld krijgt voor het verbouwen van de school zelf en dus vroeg ze daar nu niet om. Ze was al superblij met de hulp tot nu toe. Wel vertelde ze dat vier kleine lasapparaten het niet meer deden, dus zijn we maar meteen doorgereden naar Savers en hebben die vier vervangen. Tranen van blijdschap bij Willah en mama. Daarna zijn we teruggedaan naar het hotel en hebben we de twee dames helemaal blij terug laten gaan naar Villaba. De rest van de dag hebben we rustig aan gedaan. Het is momenteel erg warm, boven de 32 graden en de zon schijnt fel. Bas heeft zijn e-travel document al in orde, anders mag je het land niet uit. Karen doet dat morgenochtend.

Vrijdagmorgen zou Karen rond 07.00 worden opgehaald om naar de Central School te gaan in Villaba. Het is maar goed dat we op tijd waren, daardoor hebben goed kunnen oefenen in wachten, het vervoer kwam pas om 08.20. Ze was uitgenodigd als gastspreker op de National Women's Month 2025 tijdens de Convergence van the 2nd District, Op verzoek van Drs. Marilyn Marquez, de District Supervisor Vna het Villaba South District. Wat een belevenis om voor meer dan 180 leerkrachten te staan om ze te mogen zeggen dat mannen en vrouwen niet gelijk zijn, maar wel gelijkwaardig. Gelijkwaardig in werk en gelijkwaardig in beloning voor het werk. Ik heb ze de slogan van mijn grootvader meegegeven. Leven is leren en kennis is macht. Kennis doorgeven en

kinderen enthousiast maken voor kennis is de taak van de leerkracht. Ook is mijn slogan Denk 'out of the box' , want daar is meer ruimte. Na een bescheiden lunch in Villaba ben ik teruggebracht naar het hotel. We hebben moeilijkheden met de telefoons wat betreft het verzenden van what's appjes dus heeft Bas nog een gezellig samenzijn gemist. Jammer. Hoe zo jammer? Bas heeft een rustige dag gehouden en alles nog eens de revue laten passeren wat we deze reis weer gezien hebben en wat we weten dat niet alles verloopt zo als we gedacht hadden maar toch even op een aantal punten goede positieve activiteiten geregeld gekregen hebben. Nog een dag en dan gaan we aan de terugreis beginnen. Maar eerst zaterdag nog even naar Sambulawan.

De zaterdag begon minder goed dan we hadden gehoopt, de berichten kwamen binnen dat het Duitse luchtvaartpersoneel maandag 10 maart staakt, en meteen kwam daar bericht van Cathay Pacific dat onze vlucht voor zondag was gecancelled. Maar er kwam ook meteen een vluchtwijziging binnen waardoor we nu, zonder onverwachte en onvoorziene zaken, 24 uur later alsnog kunnen gaan vliegen, dit keer laten we Duitsland links liggen en gaan via London en die viel binnen onze marge.

Om half negen kwam Erla en zijn we naar Sambulawan gegaan, waar een meeting was met het bestuur van de nieuwe studiestichting Paglaum, de notulen van de eerdere vergadering zijn doorgenomen en ook de zaken die nog geregeld moeten worden. Het ziet er naar uit dat het gaat lopen.

Intussen was ook de begroting binnengekomen via LeaGrace Villa voor de nodige schoolmeubelen en die viel binnen onze begrotingsmarge. De school krijgt de komende jaren geen geld van de overheid voor de aanschaf van meubelen en er zijn al 92 middelbare school leerlingen. Dus komen er stoelen en de tafels worden gemaakt door de timmerman. Alweer een probleem opgelost.

Tot zover de verslaggeving vanuit de Filippijnen.

Hartelijke groet,

Bas en Karen